

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затв. наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. № 318.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи»: Затв. наказом Міністерства фінансів України від 18 листопада 2005 р. № 790.
4. Нормативне забезпечення бухгалтерського обліку на підприємствах агропромислового комплексу для студентів напряму підготовки 6509 «Облік і аудит» спеціалізації «Облік і аудит в АПК» та 6504 «Економіка підприємств» спеціалізації «Економіка агропромислових формувань»/ Укл. М.М. Коцупатрий. — К.: КНЕУ, 2012. — 85 с.
5. Михайлов М.Г., Телегунь М.І., Кадацька А.М., Баранік О.О. Бухгалтерський фінансовий облік в сільськогосподарських підприємствах: Навчальний посібник. — К.: Центр учбової літератури, 2008. — 472 с.
6. Облік сільськогосподарської діяльності: Навчальний посібник / За ред. Жука В.М. — К.: Видавництво ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007. — 368 с.

Чеснокова І.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент О.Г. Бірюк

БЮДЖЕТУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ВИТРАТ, СПРЯМОВАНИХ НА ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Постійне зростання питомої ваги адміністративних витрат у загальній сумі витрат підприємств обумовлює необхідність пошуку оптимальних методик їх обліку та контролю, адаптованих до потреб керівництва та інших користувачів економічної інформації. Вдосконалення бухгалтерського обліку адміністративних витрат підприємств є складовою подальшого вдосконалення процесу управління господарською діяльністю підприємств у ринкових умовах та покращення їх фінансових результатів. Враховуючи вищезазначене, метою дослідження є обґрунтування теоретичних положень і практичних рекомендацій щодо удосконалення обліку адміністративних витрат підприємств як засобу вдосконалення інформаційного забезпечення процесу управління адміністративними витратами підприємств.

У результаті здійсненого дослідження було встановлено наступне.

1. Для забезпечення раціонального функціонування організаційної структури управління необхідно передбачити бюджети витрат, що спрямовані на обслуговування та управління підприємством. Ці витрати пов'язані з операційною діяльністю і не включаються до виробничої собівартості продукції. Перелік витрат, що відносять до адміністративних регламентовано п. 18 П(С)БО 16 «Витрати» [5] та п. 138.10.2 Податкового кодексу України [1].

2. При складанні бюджету адміністративних витрат необхідно враховувати, що витрати підприємства, що пов'язані з організацію і проведенням прийомів належать до категорії «представницькі витрати». Перелік витрат, що можуть бути віднесені до представницьких, регламентовано наказом МФУ від 12.11.1993 року №88 [4], зокрема: витрати пов'язані з проведенням офіційного прийому; транспортне обслуговування запрошених; заходи культурної програми; буфетне обслуговування під час переговорів; оплата послуг перекладача чи іншого обслуговуючого персоналу; вартість придбаних подарунків, сувенірів.

При складанні бюджету слід враховувати, що в рамках Податкового кодексу України п. 139.1.1, витрати на організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг і відпочинку, придбання та розповсюдження подарунків (крім благодійних внесків і пожертвувань неприбутковим організаціям) розглядаються як витрати, що не пов'язані з веденням господарської діяльності.

Враховуючи зазначене, при виконанні бюджету адміністративних витрат підприємству варто приділяти увагу оформленню документі, що підтверджують правомірність представницьких витрат, зокрема видати наказ по підприємству про організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг і відпочинку.

3. Окремою статтею бюджету адміністративних витрат є витрати на відрядження. Такі витрати мають бути пов'язані з господарською діяльністю та підтверджені документально. Складовою адміністративних витрат можуть бути витрати на придбання своїм працівникам проїзних квитків на проїзд у міському пасажирському транспорті, якщо такі витрати можна обґрунтувати виробничою доцільністю. Для контролю використання запланованих коштів на зазначені цілі підприємство має мати підтверджувальні документи.

4. Значну питому вагу у витратах на утримання персоналу займає оплата праці адміністративного апарату та іншого загально-

господарського персоналу. При складанні бюджету адміністративних витрат необхідно керуватися Постановою КМУ №859 [2] і постановою КМУ №452 [3].

5. Враховуючи те, що згідно із чинного законодавства до складу адміністративних витрат відносять плату за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банку, дуже важливим при складанні бюджету адміністративних витрат є зосередження уваги на обрані банку, що буде виконувати розрахунково-касове обслуговування та надавати інші послуги. Це пов'язане з тим, що чинне законодавство не обмежує для потреб підприємства кількість поточних рахунків і коло банків, у яких вони відкриті. Зокрема дозволяється один поточний рахунок мати в одному банку, зарплатний проект реалізувати спільно з іншими (наприклад, з тим у кого ширша мережа банкоматів), а валютний рахунок відкрити в третьому банку. Тому, підприємство перед тим, як обрати банк, повинно визначитись які саме банківські послуги потрібні підприємству.

6. Планування адміністративних витрат доцільно проводити за кожним центром відповідальності, враховуючи їх постійний характер і наявність змінної частини в окремих статтях. Ведення обліку адміністративних витрат за центрами відповідальності та загальний кошторис адміністративних витрат за певний період часу служать вихідною інформацією для матеріального заохочення працівників підрозділів за економію і раціональне використання адміністративних витрат і забезпечують інформацією керівництво щодо застосування санкцій до винуватців у разі перевищенні планових сум адміністративних витрат.

7. При обліку адміністративних витрат є доцільним для забезпечення процесу документування операцій пов'язаних із списанням адміністративних витрат, використовувати пробну форму при списанні витрат від операційної діяльності, що значно б спростило роботу бухгалтера, а головне позбавило б документа на списання витрат бухгалтерського суб'єктивізму (кожен бухгалтер складає довідку на списання відповідно до своїх потреб і свого розуміння, що часто є незрозумілим для інших користувачів, наприклад при зміні бухгалтерів чи при перевірці).

Враховуючи результати дослідження, для правильного ефективного прийняття рішення про управління адміністративними витратами підприємства необхідно пам'ятати, що при зменшенні загальногосподарських витрат необхідно керуватись не емоціями, а обґрунтованими принципами. Необхідно зважити на досягнутий стан та обсяги діяльності, власні фінансові, матеріальні,

трудові ресурси, на його цілі та мети діяльності. До уваги береться не лише внутрішні фактори на підприємстві, але й зовнішні, такі як спад чи підйом на ринку, інфляція, податкові і соціальні чинники, та ін. Інструмент управління адміністративними витратами заходиться в руках керівництва підприємства, яке повинне відповідати за свої дії.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-VI.
2. Про умови і розміри оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності та об'єднань державних підприємств: Затверджені Постановою КМУ від 1905.1999 року № 859.
3. Деякі питання оплати праці керівників підприємств, заснованих на державній, комунальній власності та об'єднань державних підприємств: Затверджені Постановою КМУ від 19.04.2006 року № 452.
4. Норми коштів на представницькі цілі, рекламу, виплату компенсацій за використання особистих легкових автомобілів для службових поїздок ...: Затверджені наказом МФУ від 12.11.1993 року № 88.
5. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затверджене наказом МФУ від 31.12.1999 року №318 (зі змінами та доповненнями).

Чухась О.С., студент

Вінницький національний аграрний університет
Науковий керівник — д.е.н., професор Л.В. Гуцаленко

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОГО АУДИТУ В УКРАЇНІ

XXI століття характеризується значним погіршенням екологічної ситуації в світі, у результаті неправильної діяльності людини. Сучасне екологічне становище в Україні характеризується в основному негативними показниками стану навколишнього середовища, посиленням антропогенного впливу на природу, широким використанням природних ресурсів і це далеко не всі фактори, які становлять значну загрозу життю та здоров'ю населення, виникненню аварійних ситуацій, екологічних катастроф. Тому одним із найдієвіших інструментів економіко-екологічного контролю є екологічний аудит.

Наукові дослідження нормативно-правового забезпечення екологічного аудиту проводили вітчизняні вчені, зокрема: Я. Мех